

Trojice jelenů za Jihlavou

Kousek za Jihlavou projíždíme zvlněnou krajinou, lesy se střídají se zasněženými loukami a silnici lemují obrovské závěje. I přes noční přival sněhu je silnička protažená až k samotě za vesničkou Smrčná. Bezvadně uklizené jsou i všechny plochy kolem truhlárny a domu.

Inu, kdo je připraven, nebývá zaskočen. A Vojtěch Kubík, který v tomto nádherném koutě Vysočiny bydlí i podniká, připraven je. Všechno sníh odklidil traktorem John Deere 3720, který si pořídil před třemi lety. „Kdybych ho neměl, tak jsem v...“, tvrdí majitel.

To nemá chybu...

Odklizení sněhu je jen vedlejší činností traktoru. Přes rok přiváží dřevo z lesa. „Jsem domluvený s hajným, jezdím si pro soušky. Všechno uklídím, dřevo přivezu a zaplatím. Hajný je rád, že má vyklizený les,“ dodává Vojtěch Kubík. Proto si také nechal

S výkonem přes 40 koní si John Deere 3720 poradí i v pořádných závějích. Letošní zima ho důkladně prověřila. V pozadí odpočívá zasněžený návěs, se kterým se jinak vozí dřevo

vyrobit speciální držák pro přepravu motorové pily. Ta se položí a uchytí do rámu přimontovaného vlevo před kabinou. Nařezané dřevo se nakládá na přívěs se sklápěcí korbou.

„Líbí se mi, že tenhle traktor nemá přesahy. Kola ční před traktorem a za ním, takže vyjedu všude. S traktorem, který jsem měl předtím, jsem nebyl schopen přejet ani

malou škarpičku, vždy se někam zapíchl. Co mi na něm ale vadilo nejvíc, bylo řazení,“ vzpomíná Vojtěch Kubík a pokračuje: „Nahoru to ještě šlo, ale dolů i přes meziplyn špatně a zařadit zpátečku? To byl horor! U John Deerea se jenom navolí rychlost a rozjede dopředu nebo dozadu. To přešlapování pedálů nemá chybu. Předtím stačilo malé cuk-

Rám za předním kolem vlevo před kabinou slouží k převážení motorové pily

Prodejce Jiří Hitl (vlevo) a Vojtěch Kubík u dalších dvou strojů značky John Deere, traktoru 748 a sekačky JX80

nutí spojkou a hned se utrhá terén. To teď neznám a takových příjemných maličkostí je u toho traktoru plno. Člověk si připadá, jako když přeseďne z trabantu do mercedesu.“

Úspora času

Popisovaný model 3720 je totiž vybaven hydrostatickou převodovkou eHydro, ovládanou pedály Twin Touch. Jednodušší a pohodlnější ovládání převodovky neexistuje. Na pravé straně podlahy jsou dva pedály vedle sebe, stačí sešlápnout pravý a traktor se rozjede vpřed, přešlápnete na levý a stroj zpomalí, zastaví a začne couvat. Plynule, bez cukání, rychlost zpomalení i rozjezdu se dá seřizovat. „Člověk si teprve teď uvědomí, kolik díky tomu ušetří času,“ uvádí k tomu Vojtěch Kubík. Právě při odklízení sněhu z malé plochy, kdy se pořád jezdí vpřed a vzad, je rozdíl nejpatrnější.

To není vše, co tato převodovka umí. Například při zvýšeném zatížení

Plastová madla nahradil Vojtěch Kubík dřevěnými hlavicemi

sama zpomalí, aby nedošlo k udušení motoru. Nastavit se dá i nejvyšší rychlost při maximálních otáčkách motoru, takže řidič může v daném rozmezí rychlostí využívat jakýchkoliv otáček motoru. Převodovka je samozřejmě vybavena také tempomatem.

Přepíňovaný, kapalinou chlazený vznětový tříválec traktoru John Deere 3720 má výkon 32,6 kW (43,7 kJ). „Je to malá mašinka, ale výkonná,“ pochvaluje si Vojtěch Kubík a navazuje: „Také je dobré, že má páku pro ovládání radlice pěkně vpravo vpředu,

nemusím ji lovit někde vzadu za sedačkou.“

Kde ta tráva je?

John Deere 3720 ale není prvním traktorem z „jelení stáje“ (Deere = jelen, pozn. red.), který si Vojtěch Kubík pořídil. V garáži má pod plachtou a kobercem zazimovaný JD 748. „Pořídil jsem si ho před čtyřmi lety,“ říká Vojtěch Kubík: „Mulčuji s ním trávu a také s ním vozím lis ke stromům a zpracovávám ovoce přímo

Další jedinečná úprava – stačí vyndat pojistku dole, vytáhnout kolík a koule se může vysunout z tažného závěsu

Skříňka nad zadní částí rámu ukrývá reproduktory a rádio

Takový sklopný čelní rám se světlomety by určitě uvítalo více majitelů tohoto traktoru. Málokdo by poznal, že jde o vlastní návrh Vojtěcha Kubíka

tam. Traktor je malý a při sečení se s ním všude dostanu, i mezi malé stro-mečky. Ze začátku jsme trávu sbírali. Vybagrovali jsme díru a házeli hmotu do ní. Ale to strašně páchne, když se otočil vítr, tak nám to šlo přímo do oken. S předchozím traktorem jsme uplatňovali boční výhoz. Jenže pak se stejně musely řádky znovu rozjezdit a když foukalo, měl jsem posečenou trávu na zádech. Proto teď vše dělám mulčovací sadou a s ní mám dobré zkušenosti. Kolikrát za mnou není ani nic vidět, žádné zbytky. Říkám si: „Kde ta tráva je?“ Ničím nehnojím a porost vypadá pořád pěkně.“

Třetí jelen do party

Mulčovací žací ústrojí John Deere totiž trávu nejen poseče, ale i rozvíří hmotu a rozmělní ji na malé částičky, které slouží jako přírodní hnojivo bohaté na dusík. Navíc šetří čas i námahu, protože není potřeba zastavovat a vysypávat trávu jako při sběru do koše.

„Pozemek má něco přes hektar, za den jej poseču. S mulčovací sadou to jde skvěle při výšce trávy do deseti centimetrů, někdy proto sekám i dvakrát týdně,“ říká Vojtěch Kubík. „Drobné plochy kolem domu dožínám sekačkou se sběrným košem, abychom trávu nenanosili na botách dovnitř. Také s ní sekám kolem rybníčku, kde jsou prudší břehy a na podzim jsem s ní sbíral listí,“ upřesňuje. I jeho sekačka má ve znaku jelena, konkrétně jde o model John Deere JX80, vybavený systémem Turbostar, který proudem vzduchu

pomáhá uvnitř žací jednotky napřímit stébla, posečenou hmotu odsaje a vmete do koše. Díky proudu vzduchu se dá sekačka současně použít jako zmíněný vysavač spadaneho listí.

„Turbostar je dobrý a motor Kawasaki, to je pán! Sekačka má i spojku na vypínání otáčecí nože při běžícím motoru. To je výborná věc, co já jich už tady oddělal o kameny a tahle pořád drží,“ nadšeně tvrdí Vojtěch Kubík.

Jedinečné úpravy

Tři stroje stejné značky, to už je něco. Jak se k ní Vojtěch Kubík vlastně dostal? „Traktor jsem si vybíral na výstavách. Tam jsem se seznámil s Jiřím Hitlem, jedním z prodejců Johna Deerea. Traktory mi ukázal, ale mě tehdy přišly moc drahé, tak jsem koupil jiný, ten s tou mechanickou převodovkou. Pak jsem ho stejně prodal a koupil si John Deere, ty pedály opravdu nemají chybu,“ říká.

Jenže to je od Vojtěcha Kubíka jen částečné vysvětlení. Stačí se podívat na jeho John Deere 748 a vidíte, že tenhle chlapík je nejen truhlář, ale také pořádný technický nadšenec, který má stroje rád. A nespokojí se s tím, jak je koupí, sám je průběžně vylepšuje. Pozor, nejde o žádný „garážový tuning“, jako tomu někdy bývá aut. Úpravy jsou praktické a vkusné. Například sklopný čelní rám se zabudovanými světlomety je nejen funkční, ale i pěkný a bezvadně doplňuje tvar masky. Po cestě do Smrčné mi Jiří Hitl prozradil, že Vojtěch Kubík sice umí kouzlit se dřevem, avšak nikoli s trubkami

a svářečkou. Proto nejdřív zhotovil přesný model rámu ze dřeva a ten pak vzal kamarádům, aby mu podle něj vyrobili kovový.

Promyšlené doplňky

Dřevěné doplňky obvykle zdobí interiéry nejluxusnějších automobilů. Vojtěch Kubík si vyrobil dřevěná madla ke všem pákám. „Přece tam nebudu mít plastové, když jsem od fochu,“ komentuje své dílo autor. Dalším promyšleným a šikovným doplňkem je uchycení zadního tažného závěsu s vyjímatelnou „koulí“ pro připojení přívěsu za osobní automobil. Jednoduché a vtipné – stačí vytáhnout kolík a kouli vysunout či zasunout. Korunou úprav je opět velmi pěkně vypadající zadní rám se skříňkou nahoře uprostřed, v jejíchž útrokách se skrývají reproduktory s autorádiem.

Všechny zmíněné doplňky vypadají opravdu dobře. Člověk by si pomyslel, že jde o originální značkové příslušenství. Není tomu tak, ale kdyby jej někdo od Johna Deerea viděl, tak by se jím určitě mohl inspirovat.

V Komunální technice často píšeme o výkonech, nosnostech, všelijakém příslušenství, o efektivitě a využití. Při setkání s Vojtěchem Kubíkem jakoby byla všechna tato témata odsunuta na vedlejší kolej. Na té hlavní byla spokojenost a radost z techniky, která člověku pomáhá v práci a z péče o okolí domu i dílen činí potěšení. ■

Text a foto Ing. Pavel Pánek